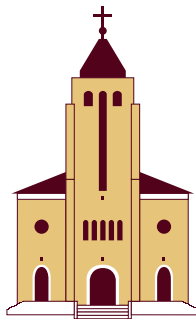

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2024/4. SZÁM • DECEMBER 15.

ADVENTI ÜZENET 2024

Az adventi időszak egy új liturgikus év kezdetét jelzi a katolikus egyház számára. Ez az időszak alkalmat ad arra, hogy felkészüljünk Krisztusnak, mint az ég és föld Urának eljövetelére az idők végén, és örömmel ünnepeljük a Béke Fejedelmének eljövetelét karácsonykor.

Az adventi felkészülés néhány kulcsmondathoz kapcsolódik: légy éber, maradj ébren, készülj fel, egyenesítsd az utat. Ezek a szavak segítenek minket, hogy elménket és szívünket megfelelő állapotba hozzuk ahhoz, hogy továbbra is Krisztus jövőbeli eljövetelére és az Ő mindennapi életünkben való maradandó jelenlétére összpontosítsunk.

Az advent különleges alkalom arra is, hogy a karácsony ünneplését ne csak múltbéli eseményként készítsük elő, hanem a helyes cselekvéssel még jelentősebbé tegyük mai életünket. Nagyon jól tudjuk, hányszor szakítottuk meg kapcsolatunkat Istennel. A bűnbánat segít felismerni személyes gyengeségeinket, elfordulni a bűntől és keresni a vele való kiengesztelődést. A templomainkban a szentmisék elején meggyújtott adventi gyertyák Isten jelenlétére és a remény, a béke, az öröm és a szeretet ajándékaira emlékeztetnek minket, valamint annak szükségességére, hogy osztozzunk egymással. Ferenc pápa azt mondja: „Az advent arra hív minket, hogy elkötelezzük magunkat az éberség mellett, hogy túltekintsünk önmagunkon, kiterjesszük értelmünket és szívünket, hogy megnyíljunk testvéreink szükségletei és egy új világ iránti vágy előtt.” A szeretet jelenvalóvá teszi Istent a szükségét szenvedők életében, és elhozza a karácsony igazi értelmét.

Akár készen állunk, akár nem, itt az advent. Ez egy új egyházi év kezdete és új lehetőségek kezdete Istennel. Nyissuk meg szívünket, és imádkozzunk: „Jöjj el, Úr Jézus!” Hitünk és reménységünk alapja, hogy Krisztus, az Emmánuel, mindig velünk van, most és mindörökké.

Az Úr áldjon meg minket ebben az adventi időszakban, miközben felkészítjük szívünket Krisztus Urunk befogadására! Boldog karácsonyt és új évet kívánok mindenkinek.

Mahi atya

KIRÁLYOK ÉS KIRÁLYNŐK

SZENT HEDVIG KIRÁLYNŐ

IV. Hedvig 1374 körül született Magyarországon, Nagy Lajos magyar és lengyel király, valamint Erzsébet boszniai hercegnő harmadik gyermekeként. Lipót ausztriai herceg fia, Vilmos hitvesének szánták. A házassági ígélet szertartását a négyéves Hedvig és a nyolcéves Vilmos között Demeter bíboros, esztergomi érsek végezte. Nagy Lajos Vilmostal együtt a magyar trónra szánta Hedviget, de a király halála után az özvegy Erzsébet királyné és a nemesek az idősebb leányt, Máriát ültették a magyar trónra, Hedviget pedig a lengyel trónra rendelték.

Hedvig 1384 őszén érkezett Krakkóba, és október 15-én, védőszentjének, Sziléziai Szent Hedvignek ünnepén koronázta meg Bodzanta gnieznói érsek. A lengyelek azonban, akik Hedviget királynőjüké választották, Vilmost nem akarták a trónon látni. Ezért amikor Jagelló László követeket küldött, hogy megkérje Hedvig kezét, szívesen fogadták, meghallgatták kérését, főként mert ígéletet tett arra, hogy vele együtt az egész litván nép megkeresztelkedik és egyesül Lengyelországgal.

Hedvig, bár teste-lelke tiltakozott a házasság ellen, beleegyezését adta, mert Isten akaratát látta benne. László 1386. február

12-én érkezett Krakkóba, s három nap múlva testvéreivel és kíséretével együtt megkeresztelkedett. Február 18-án megtartották az esküvőt. Hedvig a Wavel katedrálisában a papság és Bodzanta érsek jelenlétében nyilvánosan visszavonta a gyermekkorában tett házassági ígéletét.

Hedvig tevékenyen részt vett az állam életében, s mindent megtett az ország nagyságának és hatalmának biztosítása érdekében. Tevékenysége nem korlátozódott a szokásos

királynői tevékenységre: egyszerű és tiszta életvitele – melyet nem könnyen rendelt alá a kor szokásainak és eszméinek –, vele született értelmessége és széles körű műveltsége révén sok emlékezetes dolgot művelt rövid élete folyamán. Mindenekelőtt elérte azt, amit sem törvény, sem fegyver nem tudott elérni: a pogány Litvániát a kereszthez vezette. Mint Litvánia Istentől vezetett apostola gondoskodott megfelelő személyek kiműveléséről, kik értették a megkereszt-

telt nép nyelvét, lelkületét, adottságait és jellemét: Prágában 1397-ben kollégiumot alapított litván teológusok számára.

Hedvig szíven viselte a betegek, az árvák, a szegények és az elesettek sorsát. Gyakran látogatta a kórházakat, és ápolta betegeiket. Sokat próbálkozott a parasztság nyomorának enyhítésével.

Szentség hírében halt meg 1399-ben. Nem a Wawel-katedrális kriptájába temették el, mint a többi királyokat, hanem a főoltár alá, azzal a meggyőződéssel, hogy csak kis ideig marad ott, addig, míg föl nem emelik az oltár dicsőségébe. Már 1426-ban megalakította Wojciech Jastrzembielc gnieźnói érsek az első bizottságot, melynek feladata Hedvig életszentségének kivizsgálása volt. Föltételezhető, hogy az eljárás akkor szakadt félbe, amikor Jagelló Kázmér 1454-ben feleségül vette Habsburg Albrecht leányát, Erzsébetet, akinek nagyatyja Vilmos her-

ceg testvére volt. Erzsébettel és kíséretével a Wawelben otthont kapott a Hedvig iránti ellenszenv is.

A boldoggáavatási eljárás több évszázadig tartó megszakadása ellenére is a nép szívében elevenen élt Hedvig tisztelete és emlékezete. Bizonyítja ezt az ikonográfia, hiszen a lengyel szentek és boldogok között őt is ábrázolták. Hedviget végül II. János Pál pápa 1997. június 8-án avatta szentté Krakóban.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009. N. K. E.

VISSZATEKINTŐ

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT ÍGÉRETTÉTELE

2024. október 8.

A rózsafüzér közösségek a legelterjedtebb testvérületnek (*confraternitas*) számítanak az egész egyházban. Alapítójának Szent Domonkost tartják, aki 1211-ben, Toulouse-ban szervezte meg az első rózsafüzér társulatnak tekinthető csoportot. Célja tagjainak a rózsafüzér imádkozásával való megszentelése, együvé tartozás az imádságban.

A mi templomunkban a 20. század közepétől évtizedeken keresztül működött Rózsafüzér Társulat, de a századfordulóra tagjai nagyon megfogyatkoztak, jellemzően sokan megöregedtek, meghaltak.

Czap Zsolt atya működése idején új társulatként, új névvel szerveződött meg ismét – azóta társulatunk a Magyarok Nagyszonyája pártfogásában működik. Mindig egy-egy évre teszünk ígéretet, tavaly óta Magyarok Nagyszonyája Főünnepén, vál-

lalva naponta egy tized elimádkozását közösségünkért, egy az adott hónapra megadott szándékért és egy másik társulati tagunkért. Az idei évben harmincnyolc vállaltuk ezt, és tettünk ígéretet. Nagy öröm számunkra, hogy a már évek óta szelpos tagok mellett őt új taggal bővült az imádkozók száma.

Sch. Z.

(Az ígértételen készült ugyan fénykép, de lapzártáig nem sikerült utolérnünk a fotóst, a következő Mustármag megjelenéséig igyekszünk megszerezni, és abban bepótlni ezt a hiányt.)

HITTANOS KIRÁNDULÁS DOBOGÓKÖRE

2024. október 12.

Egy szép őszi reggelen kicsiny, de lelkes csapatunk elindult a Visegrádi-hegység legmagasabb csúcsa, Dobogókő felé. Leszállva a buszról a Zsvány-sziklák felé vettük az irányt. Útközben még láthattuk az utol- ▶

BÉKEFI MARCELL TÖRTÉNÉSZ ELŐADÁSA A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

2024. november 16.

Szombaton 17 órakor szépszámú közönség előtt közösségünk tagja, *Békefi Marcell* történész tartott előadást a Don Bosco Közösségi Házban „A bencés rend szerepe a közoktatásban a XIX. századi Északnyugat-Magyarországon” címmel.

- ▶ só őszi kikericseket, a búcsúzó szeptember itthagytott emlékét. Az elmúlt hetek bőséges esőinek köszönhetően gazdagon nőttek a gombák. Amerre csak néztünk, szebbnél szebb, különleges színű és formájú gombákat láthattunk. A Zsvány-sziklák súlyos kőtömbjei különleges látványt nyújtottak. A zegzugos sziklákhöz IV. Béla király legendája fűződik, a tatárok elől menekülő király itt rejtette el kincseit, és ennek felkutatására jött egy zsványbanda.

Visszaérve Dobogókőre, a leírhatatlanul szép panorámában gyönyörködtünk, végül meglátogattuk a Mária-kegyhelyet, melyhez egy faragott kapun keresztül vezet az út. Ezután fájo szívvel elbúcsúztunk a hegytől és visszabuszoztunk a városba. N. K. E.

Köszönjük Marci az értékes előadást, és bízunk benne – sőt törekszünk is rá –, hogy a jövőben egyre többször használjuk közösségi házunkat ilyen és ehhez hasonló színvonalas programokra. Ha az e sorokat olvasónak van erre javaslata, kérjük, hogy írja meg a szerkesztőségnek e-mailen – előre is köszönjük az ötleteket! M. P.

ADVENTI LELKIGYAKORLAT

2024. november 30–december 1.

AZ IGAZSÁG KERESÉSE – ADVENTI SZELLEMI ÚTRAVALÓ ÉS LELKI- GYAKORLAT PLÉBÁNIÁNKON

Idén, első ízben, egy kiscsoportos beszélgetéssel bővített lelkigyakorlattal kezdtük az adventi időszakot. A lelki útraivaló és vezetést *Komáromi Előd* ferences rendi szerzetes atya szolgáltatta.

A szombat délelőtti elmélkedésében a fő vezérvonal az igazság keresése és a relativizmus diktatúrája volt. Ez utóbbi gondolat XVI. Benedek pápától ered: „*A relativizmus diktatúrája van kialakulóban, amely semmit nem ismer el, ami végleges, és egyedül saját akaratát és vágyát teszi meg mértéknek*” – mondta utolsó bíborosi szentbeszédében, pápává választása előtt. Előd atya rámutatott, hogy jelenleg már ezt, a relativizmus korát éljük, amely szerint minden megkérdőjelezhető, és nincsnek abszolút igazságok. Arra buzdít-

tott, hogy egyház vegye fel ezzel az ideával szemben a szellemi harcot, hiszen mi hiszünk, hogy léteznek alapigazságok, amelyek minden körülmények között igazak. Hétköznapi életünkben is könnyen találhatunk ide tartozó példákat: nem mi választjuk, nem mi döntjük el, hanem adott tényként kapjuk, hogy mikor, melyik napon jövünk a világra, vagy éppen azt, hogy milyen családi körülmények közé születünk. Egy másik, számunkra alapvető igazság, hogy a világot Isten teremtette, és benne az életünk Tőle kapott ajándék –

▶ utalt Előd atya Ady Endre *Mert másokért csatáztam* c. versére.

Ha ezeket az igazságokat nem ismerjük fel, és nem éljük meg mindennapjaink során, könnyen széteshetünk. A gondolatmenetet folytatva gyorsan eljutottunk a dél-előtt másik vezérgondolatához, miszerint vannak olyan kérdések, amelyekre nem érdemes, nem (lenne!) szabad sekélyes választ adnunk. Nem ritkán előfordul, hogy a fiatalok – vagy a tudásra szomjazók – számunkra egyértelműnek tűnő kérdéseket tesznek fel, és hagyományosan reagálnánk rá. Ilyenkor álljunk meg kicsit, gondolkodjunk el, nehogy felületes feleletet adjunk. Még az is megtörténhet, hogy a válasz (az igazság) keresése közben a magunk számára is új megvilágításba tudjuk helyezni a felvetést. Előd atya példaként említette a Hiszekegyet: el tudjuk-e mondani úgy, hogy minden sora mögé kérdőjelet teszünk, azokon komolyan elgondolkodva, majd tudatosan „igen”-nel felelve?

Az atya felvetéseit, útravaló gondolatait kiscsoportos beszélgetés keretében kezdtük feldolgozni, hogy aztán adventben hordozzuk, érleljük és átadjuk a környezetünknek, a szeretteinknek, a ránk bízottaknak.

A szombat esti szentmise keretében folytatódott a lelkigyakorlatunk. Előd atya az igazságkeresés témakörét bontogatta tovább. Rámutatott, hogy az Anyaszentegyház szemléli és keresi az igazságot, és az abból felismert igazságot közvetíti, adja tovább híveknek és nem híveknek egyaránt.

Feltette az elgondolkodtató kérdést: mi advent igazsága?

„Az Úr a mi igazságunk!” – olvassuk Jeremiás próféta könyvében. Ki ez az Úr? Az Úr, Jézus Krisztus, aki eljött, aki el fog jönni, és aki eljön a jelenben is. A múlt a karácsony titka, a megtestesülés titka – Jézus

születésnapjára, és nem megszületésére készülünk adventben. Az Úr, aki csecsemőként jött közénk, a magatehetelenségig vállalta azt a szeretetet, amellyel az emberek felé fordul. A jövőben, a második eljövételkor már ereje teljében jelenik majd meg. Az Úr, aki eljön a jelenben, minden nap megérkezik hozzánk, velünk van. A jelen feladata, hogy felkészüljünk a jövőbeni találkozásra: meg tudjunk állni az Emberfia színe előtt.

Folytatva karácsony titkának keresését, Előd atya a szeretet kockázatáról elmélkedett a vasárnapi szentbeszédében. Isten, aki csecsemőként, kiszolgáltatott formában testesült meg, az emberre bízta magát, az embernek adta magát. *Boldog Duns Scotus János* ferences szerzetes és teológus ismerte fel a XIII. században, hogy Isten eredeti és szabad akaratából tette mindezt, szeretetből teremtett és testesült meg, nem pedig az ősbűnre adott válaszként. Az Isten és ember közti szeretetközösséget megalapozva, kinyilatkoztatta isteni mivoltát. Jézusban és általa tudjuk, ismerjük, hogy Isten az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Isten tehát kiszolgáltatott kisedként megtestesült. S kik állják körül a jászlat? Azok, akik szintén vállalják a szeretet kockázatát: megnyitják a szívüket, akik felismerik, hogy rászorulnak mások szeretetére, bölcsességére. Legyünk mi is olyanok, akik földi életükben tudatosan elfogadják a rájuk bízottakat, önmagukon túl tudnak tekinteni hordozva azt a veszélyt, hogy kitért szívük sebeket szerezhet. Akkor majd emelt fővel állhatunk meg a pásztorokkal és bölccsekkel együtt az ereje teljében is megérkező Krisztus előtt.

Hálásan köszönjük Előd atyának és a szervezőknek ezt a különleges adventi felkészülési lehetőséget!

Sz. Sz. O. & Sz. T.

KOMÁROMI ELŐD ÉS DÁNIEL

A **MUSTÁRMAG** hűségese és figyelmes olvasói egy régebbi interjúból (2023/2. szám, 17. oldal: Ismerős arcok – A Komáromi család) már tudhatták, hogy Komáromi Daninak öt testvére van – négy fiú és egy lány –, és a fivérei közül ketten ferences szerzetes papok, ami igazán nem mondható tipikusnak manapság.

Mikor kiderült, hogy egyikük – Előd atya, aki az esztergomi Ferences Gimnázium és kollégium prefektusa, az öregdiák szövetség elnöke és az esztergomi ferences rendház házfőnöke – jön idén Szemeretelepre adventi lelkigyakorlatot tartani, rögtön az jutott eszembe, hogy amikor mint lelkigyakorlatos atyát bemutatjuk lapunkban, akkor erre a családi háttérre is szeretnék mindenképpen rákérdezni. Ezért kértem meg Danit is, hogy vegyen részt a szombat délelőtti szentbeszédet és „kiscsoportozást” követő beszélgetésünkben.

■ **Biztos vagyok benne, hogy a szüleiteknek elévülhetetlen szerepe van abban, hogy ez így alakult. De hogy csinálták? Mivel foglalkoztak, hogyan terelgettek benneteket? MeséljeteK egy kicsit a gyerekkorotokról!**

Előd atya: Édesapánk festőművész volt – ő elhunyt már –, de amellet teológiai végzettséggel rendelkező hitoktató is volt, és Anyu is hitoktató, úgyhogy mélyen hívő szülők gyermekeként láttuk meg a napvilágot és nevelkedtünk. Nálunk a vasárnapi szentmisére járás olyan természetes volt, mint a vasárnapi ebéd. Ma már sok családban sajnos egyik sem az, pedig nagyon jó lenne, ha az lenne... Az első gyermekük Attila, akinek hét fia van. Utána jött Zsombor, náluk három fiú után két lány született. Harmadikként Botond következett, aki Jób testvér néven lett ferences pap, jelenleg Szécsényben plébánosként szolgál. Utána jött Dani, két lány után egy fiúval, majd én következem ötödikként a sorrendben, végül Csenge, akinek négy fiú után egy kislánya született.

Dani: A szüleinkhez én azért hozzátennék még annyit, hogy a mi gyerekkorunk még az „átkos” rendszer korszakában volt, és Apu újságkihordásból tartott el minket, vagyis mindig kora reggel dolgozott, így aránylag sok ideje maradt arra, hogy a „fű alatti” hitoktatásait el tudja végezni. Szerintem fontos, hogy ő már akkor nagyon benne volt ebben, keresték is sokan Istenkeresési vagy igazságkeresési témában.

■ **Szóval jöttek a fiúk egymás után, és biztos elvárás volt, hogy egyházi iskolába, gimnáziumba járjatok...**

Dani: Mindegyikünk különböző középiskolába járt. Egyedül Előd járt egyházi gimnáziumba az esztergomi ferencesekhez. Pontosabban Jób is a piaristákhoz járt, de egy szakmunkásképzőbe, tehát neki előbb lett meg a szakmája – kőfaragónak tanult –,

és csak később érettségizett le. Szóval egyáltalán nem volt elvárás, én például a sport vonalat szerettem volna vinni, és ezért egy olyan iskolába mentem, amiről azt hittük, hogy sportiskola, de később kiderült, hogy sajnos nem annyira...

Előd atya: Fontos itt megjegyezni azt a történelmi tény, hogy a rendszerváltás utáni időszak ez már, de annak nagyon az eleje, tehát nem volt még annyi egyházi iskola, mint ma... Édesanyánk benne volt a Pannónia Sacra általános iskola alapításában, de addigra mi már középiskolás korúak voltunk. Amellet kár lenne letagadni, hogy egyikünk se volt olyan tanuló, hogy mondjuk esélyünk lett volna a piaristákhoz vagy a bencésekhez bekerülni, így ez nem is nagyon került szóba. Nekem az esztergomi gimnázium úgy merült föl, hogy Barsi Balázs atya a '80-as évek végén, '90-es évek elején elkezdte szervezni, hogy a szent háromnapot külsősök is az esztergomi kollégiumban ünnepelhessék – ágyak, hely volt, Balázs atya elmékedéseket, liturgia-magyarázatokot tartott. Lényeges megint, hogy a '90-es évek elején vagyunk, amikor nagyon sok fiatal jelentkezett a rendbe, volt olyan, hogy 32 novíciusa volt Balázs atyának – ez sajnos nyilván ma már nincs így,

ha van négy jelöltünk, annak is nagyon örülünk –, ezeket lényegesnek gondolom, hogy milyen időkben éltünk.

■ **Hogy öt fiúból végül kettő a papi hivatást választotta, az hogy alakult ki? Az eddigiiek alapján azt gondolom, hogy a szüleitek ennek örültek, de a többi testvérnek mennyire volt ez természetes?**

Dani: A kialakulásához hozzá tartozik, hogy ahogy Előd említette, mi '89-90-től kezdve mindig föl jártunk Esztergomba a húsvéti szent háromnapra, és ott olyan ferences atyákkal találkoztunk, akik vonzó emberek voltak, akikre fel tudtunk nézni, és be tudtunk kapcsolódni egy szerzetesközösség életébe valamilyen szinten, amennyire az élethelyzet ezt engedte – szerintem ez döntően hozzájárult ahhoz, hogy a családból lett két ferences, és ahhoz is, hogy akiknek családjuk lett, mindannyian hitű katolikusként neveljük a gyerekeinket. Kérdezted, hogy mi, többiek hogy éltük ezt meg, ez egy természetes dolog volt, hogy ők megkapták ezt a hivatást, és örültünk, hogy erre igent mertek mondani, és a mai napig büszkék vagyunk rá, hogy van két ferences testvérünk, és a lelkünk mélyén annak is örülünk, hogy a ferences rendet választották. Kicsit mellékszálként megjegyzem még, hogy én aránylag későn nősültem, én voltam az utolsó, aki „kiröppent” a családból, és engem is foglalkoztatott a gondolat, hogy esetleg nekem is az az utam, de én nem éreztem ezt az elhívást. Mikor Gyöngyivel megismertük egymást, minden letisztult bennem.

Előd atya: Gyerekkorunkban mi a Táltos utcai Szent Kereszt-kápolnába jártunk, és ott persze nagyon benne voltunk mindannyian a ministrálásban, éneklésben – szülők és gyerekek egyaránt –, és pont a szent háromnapról elmenni, az azért érvágás volt az ottaniaknak. És Imre bácsinak, ahogy az

ottani atyát neveztük, úgy érveltek a szüleink, hogy van öt fiunk, lelkiismereti kötelességünknek érezzük, hogy legalább lássanak szerzeteseket, hátha... De ez nem volt preszsió, csak meg akarták mutatni ezt az alternatívát, és ez szerintem egy helyes szülői magatartás. Botonddal nagyjából egyszerre jelentkeztünk a rendbe, én egy picit hamarabb, nekem talán kicsit könnyebb volt az utam épp azért, mert Esztergomba jártam.

■ **Akkor te érettségi után egyből ott is maradtál Esztergomban, vagy hogy történt ez?**

Előd atya: Az én esetemben az volt, hogy az érettségit követő nyár végén beköltöztem Szécsénybe a noviciátusba.

■ **Akkor mondhatjuk azt, hogy a te utad tulajdonképpen egyenes volt, hiszen a gimnázium megkezdése óta ezen a vonalon vagy – biztos nem volt ilyen egyszerű, de...**

Előd atya: De nem is volt annyira bonyolult. Én gyerekkoromban miséztem is otthon, a húgomat bevontam, néha a bátyáimat is sikerült, ami nyilván játék volt, de azért már akkor felmerült bennem, hogy pap leszek. Aztán persze a kamaszkorban jött a lányok iránt való érdeklődés is, de nem alakult ki olyan kapcsolat, ami komolyan megrengette volna az eredeti elképzelésemet. Ott élve közöttük nyilván láttam a ferences atyákat is, és 17 évesen már egy jó alternatívaként éltem meg azt a lehetőséget, hogy pap legyek, és nem is bántam meg sosem. Ahogy Dani is mondta, a családom is teljesen természetesen fogadta az elhatározásomat, ami nagy ajándék. Mi úgy nőttünk föl hogy két alapirány van, a család vagy a papság, vagy ezt, vagy azt választod, más lehetőség nincs. És az is természetes, hogy a többség a „természetes” irányba lépett, így hála Istennek sok gyerek is született, és azt tényleg szép megélni, hogy a legutóbbi karácsonyunkra elvittem egy rendtársamat, aki egészen meghatódott attól, ami nekünk ▶

▶ természetes, hogy a húsz unoka meg a felnőttek karácsonyi énekeket zengedezünk 10-15 percen keresztül. Szóval egy ilyen környezetben könnyebb meghozni is egy ilyen döntést, mint annak, akinek meg kell harcolnia a szüleivel – mint Assisi Szent Ferencnek is annak idején...

■ **Egy kicsit térjünk még vissza az úthoz: ott tartottunk, hogy beköltöztél a szécsényi noviciátusba. Mi történt utána?**

Előd atya: Akkor még volt Ferences Hit tudományi Főiskola, aminek a jogutódja most a Sapientia. De máshogy volt, mint ma, nem is mennék bele ebbe mélyebben. a lényeg, hogy talán egy kicsit átjárhatóbb volt a rendszer, mert amit én a noviciátusban tanultam, például egyházi latint, azt a főiskolán el lehetett fogadtatni. Abban a tekintetben szerencsém volt, hogy mi még nyolcan voltunk, és nyolc embernek már lehet értelmesen órákat tartani. Utána első fogadalmasként két évre Szegedre költöztünk, aztán Pasarétre kerültem teológiai tanulmányokra. Háromszor kötelező egyszerű fogadalmat tenni, csak utána lehet kérni az örök fogadalmat. Én 2000-ben léptem be, 2006-ban tettem örökfogadalmat és 2008-ban szenteltek pappá.

■ **Tehát előbb tettél örökfogadalmat, és utána szenteltek fel – ez mindenképp így van?**

Előd atya: Igen, mindenképp, kivéve az olyan papokat, akik egyházmegyei szolgálatból jönnek be a rendbe.

■ **Bened a fordított út nem merült fel soha? Hogy elhagyd a rendet, és egyházmegyei papként folytasd a hivatásodat?**

Előd atya: Nem, sőt volt olyan időszak, amikor azon is gondolkoztam, hogy nem leszek pap, hanem csak örökfogadalmas szerzetesként élek. De ez nem volt egy kimondott „nem”, csak kicsit nyitva hagytam a kérdést. Érdekes, hogy Jób testvérem éle-

tében is volt ilyen időszak, amikor felmerült benne, hogy nem kéri a papság szentségét. Talán volt ebben egy kis romantika is, hogy Szent Ferenc se volt pap...

■ **Ugorjunk egy kicsit az időben, és arra lennék kíváncsi, hogy hogyan kerültél vissza a kiinduló pontodra, az Esztergomi Ferences Gimnáziumba? Valamint kiegészítésként: a ferences szerzetesek mennyire fogalmazhatják meg a vágyaikat, hogy mivel szeretnének foglalkozni, és mennyire veszik ezt figyelembe az előjáróik?**

Előd atya: Helyeznek minket, de elmondhatjuk a vágyainkat. Megmondom őszintén, hogy sokan közülünk nem vágnak arra, hogy kamaszokat neveljenek, úgyhogy ha valaki ezt kifejezi, hogy ő ezt szívesen csinálná, arra azért könnyen lecsapnak. De az én életemben ez is simán alakult, mert mikor jött a papszentelésem, akkor már nyílt titok volt, hogy az első állomáshelyem ott lesz. Hat éven keresztül végigvittem egy osztályt, aztán a következő hat évben rendi nevelésben voltam Budapesten, az is egy megtisztelő, szép feladat volt. Utána megint visszakerültem Esztergomba, kaptam egy hetedik osztályt, akiket most viszek, már tizenegyedikesek.

■ *Amikor kapsz egy felkérést, hogy tarts mondjuk Szemeretelepen lelkigyakorlatot, akkor az öröm, kihívás vagy inkább nyűg? És erről jut eszembe egy földhözragadt civil kérdés is: hogy tud egy pap minden karácsonykor meg húsvétkor mást prédikálni?*

Előd atya: Ez teljesen emberi dolog: néha kifejezetten lelkesít, de van, hogy inkább teher. De ez utóbbit is úgy mondanám, hogy teher elindulni, de amikor már ott vagyok, az lelkesítő. Lelkesítő volt az is, ahogy ma találkoztam ezzel a közösséggel, csak ha azt kiragadom, hogy a kiscsoportos beszélgetésben ahogy tudtok egymással beszélni, az egy ide kívülről jött pap számára sokat mondó, hogy ez egy élő közösség, ahol van őszinte kommunikáció. Persze nem mondom azt se, hogy ez mindenkinek kötelező: ismerek olyan nagyon hívó, jámbor embert, aki el nem menne egy kiscsoportba, és ezzel nincs semmi gond. A prédikációkkal kapcsolatban meg azt tudom mondani, hogy hiába foglalkozol hivatásszerűen az Evangéliummal, mindig rádugorhat egy mondat, amire rácsodálkozol. Rengeteg konkrét példát tudnék mondani, ráadásul olyan is van, amikor más élethelyzetben olvasol egy-egy szakaszt – a Covid alatt például sok ilyen rácsodálkozásom volt.

■ *Végezetül visszatérnék kicsit a családhoz: milyen érzés az, amikor misézél, prédikálsz, és a családtagjaid, szüleid, testvéreid ott vannak, olyankor jobban izgulsz, vagy már rutinos vagy, teljesen ki tudod ezt kapcsolni?*

Előd atya: Én minden prédikáció előtt izgulok, ezt állítólag jól leplezem, mert azt szokták mondani, hogy ez nem is látszik. Mikor Budapesten laktam, és hat évig mondtam a pesti ferenceseknél az esti nyolcas misét, akkor elég hamar kialakult, hogy a szüleim arra jöttek, azt én őszintén szólva inkább megtiszteltetésnek vettem, hogy akkor csak

nem beszélek teljesen hülyeségeket. Mondjuk az első években azért egy felfokozott vizsgadrukk azért volt, főleg amikor a nagy családnak miséztem, mert a mi családnak azért vájtfulú, de aztán kaptam pozitív visszajelzéseket, hogy szeretik amiket mondok. És az is megtiszteltetés, ha egy keresztlőre vagy temetésre engem kérnek meg a nagy családom tagjai, igyekszem úgy felkészülni, hogy a hitükben is gondolkodó embereknek is tényleg mondjak valamit – amit mondtam most délelőtt, ott is nagyon igaz, hogy a sekélyes válaszok nem elegendőek.

Dani: Én még annyit hozzátennék, hogy az, hogy engem a testvérem adott össze, az nekem egy hihetetlen pluszt jelentett, ha lehet egyáltalán ehhez még pluszt hozzáadni... A gyerekeink keresztlőinél is igyekeztek mindketten ott lenni. És hogy a gyerekeimnek is természetes, hogy van a családban ferences szerzetes pap, lelkesednek értük, és szívesen hallgatják őket, az is sokat jelent számomra. Nagyon szeretem azokat a miséket is, amikor csak a szűk család van jelen, és azt hiszem, ezt minden testvérem nevében is mondhatom.

■ *Köszönöm a beszélgetést.*

M. P.

VISSZATEKINTŐ

MÉZESKALÁCSSÜTÉS A DON BOSCÓBAN

2024. december 7.

Advent második szombatján mézeskalács-sütésre hívtuk plébániánk gyerekeit. Fűrge kezek nyújtották a titkos recept alapján készült mézeskalács-tésztát. Majd előkerültek a karácsonyi formák, és hamarosan a sütőbe kerültek az első sütemények. Ezután

kezdődött a díszítés gyöngyökkel, cukorszórással és a legnehezebbel, az írókázással. Az ügyes kezű, szorgos lányok kezei közül aprólékosan díszített, szép darabok kerültek ki. Munka közben maradt idő a különlegesen finom mézeskalács kóstolatására is. Jutott belőle mindenkinek és a másnapi süteményvásárra is, amelynek bevételéből a rászorulókat támogatjuk. Aki rorátéra jött, az is megkóstolhatta. Köszönjük minden résztvevőnek az együtt töltött szép délutánt.

N. K. E.

Komlós Attila: MIKULÁSVIRÁG LEGENDÁJA

Élt valamikor egy testvérpár, akik nagyon szegények voltak. Egy kis faluban éltek, és még ételre is alig jutott pénzük.

VERSSAROK

Péter Csilla: **KARÁCSONYVÁRÁS**

*Karácsonyt várom szívem legmélyén
Karácsonyt várom lelkem melegén.
Isten áldását kérem e napra,
Emberek fohászát a kis Jézusra.*

*Karácsonyt várom szívem legmélyén,
Őszinte megbánást a lelkek üdvéért.
Otthonok melegét, szeretet hintse be,
Emberek szívét boldogság fedje be.*

*Templomok imája hívőkre találjon,
Holt lelkek nyugalma megváltást kapjon.
Betegek szenvedése könnyítést nyerjen,
Gyermekek élete csillagot leljen.*

*Szeretet uralja az egész világot,
Hold fénye hintse be a mennyországot.
Minden lény meleg otthonra leljen,
Gyertyafény lágy imája mellett.*

*Karácsonyt várom szívem legmélyén,
Isteni imát családom üdvéért.
Végtelen sors talál ma megnyugvást,
Véges élet örök megváltást.*

(Békefiné Derdák Zsuzsa ajánlására)

Amikor közeledett a karácsony, a faluban egymást érték a káprázatos mulatságok, fesztiválok és felvonulások. A vidámság önmagában is sok embert vonzott, de volt még ott egy nagy jászol is, melyet a falubeliek állítottak a templomban. A gyermekek meglátogatták a jászolban fekvő kis Jézust és ajándékot vittek neki. Maria és Pablo is szeretett volna valamit vinni a kis Jézusnak, de semmi pénzük nem volt ajándéokra. Miközben a többi gyermek arról beszélgetett és vitatkozott, hogy vajon melyikük drága ajándéka tetszik majd jobban a kis Jézusnak, Maria és Pablo tudták, hogy nekik nincs pénzük ajándéokra, és nincs semmijük, amivel megajándékozhatnák a jászolban fekvő kisdedet. Mégis, ők mindenképpen szerettek volna most az egyszerű valami ajándékot adni a kis Jézusnak. ▶

▶ Karácsony estéjén Maria és Pablo mindenki másnál korábban ment a templomba. Mivel nem volt semmijük, amit ajándékba vihettek volna, ezért az út szélén növő virágokat, növényeket szedtek csokorba, hogy azokkal díszítsék fel a bölcst. Mialatt a kis Jézus fekvőhelyét díszítették, megérkezett a többi gyerek is.

A gyerekek nagyon kegyetlenek tudnak lenni, mikor a másikat gúnyolják. Maria és Pablo szemében a szegény és a tehetet-

lenség könnyei gyülekeztek, mikor hirtelesen csoda történt. Az útszéli gazok ragyogó vörös szirmú, csillagformájú virágokká változtak, melyek olyan szépségesek voltak, hogy mindenki elámult rajtuk. Ekkor mindenki megértette, hogy a szeretet ajándéka volt a legszebb, és a legkedvesebb Jézus szemében. Szébb és kedvesebb, mint a drága, pénzért vett ajándékok. Azóta a Poinsettia virágai lettek a legnépszerűbb karácsonyi díszek szerte a világon.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

↪ Vörös Soma

születési dátum: 2024. március 20.
keresztelés ideje: 2024. szeptember 22.

↪ Dudás Olivér

születési dátum: 2018. június 29.
keresztelés ideje: 2024. szeptember 29.

↪ Sipos Mira

születési dátum: 2017. június 9.
keresztelés ideje: 2024. szeptember 10.

↪ Gerák Csanád

születési dátum: 2024. július 12.
keresztelés ideje: 2024. október 20.

↪ Pálfi Panna Viktória

születési dátum: 2014. április 23.
keresztelés ideje: 2024. december 8.

↪ Pálfi Petra Anna

születési dátum: 2016. szeptember 25.
keresztelés ideje: 2024. december 8.

TEMETÉSEK

† Ferenczi Sándor

születési év: 1942
temetés ideje: 2024. szeptember 24.

† Sebők Zoltánné (Kovács Anna)

születési év: 1934
temetés ideje: 2024. október 1.

† Tarjányi István Pál

születési év: 1949
temetés ideje: 2024. október 18.

† Török Józsefné (Gulyás Anna Erzsébet)

születési év: 1951
temetés ideje: 2024. október 22.

† Bartl Péter

születési év: 1953
temetés ideje: 2024. november 8.

† Nagy Zsigmond József

születési év: 1954
temetés ideje: 2024. november 8.

† Hofbauer István

születési év: 1934
temetés ideje: 2024. november 12.

† Bereczki László

születési év: 1930
temetés ideje: 2024. november 15.

† Ivády Kinga

születési év: 1984
temetés ideje: 2024. november 15.

† Iván Árpádné (Illés Ibolya)

születési év: 1943
temetés ideje: 2024. november 26.

HÁZI PRAKTIKÁK

DIÓS STANGLI

Hogy milyen összefüggés van a karácsony és a dió között? Szent Ágoston szerint a dió a Messiás jelképe, zöld, keserű burka Krisztus földi szenvedéseit, kemény csonthéja a keresztfáját jelképezi, a benne rejlő édes mag pedig a Megváltó isteni, életet adó természetére utal. Családunkban is generációról generációra hagyományozódik a szent-

esti bajai halászlé utáni mézes dió evése, ami az egészséget szimbolizálja.

Karácsonykor a népszerű csonthéjas gyümölcsből sokan zserbót, beigli, flódnit, hókiflit sütnek. Most egy sváb diós édessé-

get szeretnék megosztani, amit a decemberi időszakon kívül a lakodalmakkor is megédesítette az összejöveleteket.

DIÓS STANGLI

Hozzávalók: 30 dkg porcukor, 30 dkg darált dió, 1 egész tojás, 1 tojás sárgája, kevés liszt.

Elkészítés: A fentieket összegyúrjuk és kb. 1 cm vastagságúra kinyújtjuk. A megmaradt tojásfehérjét 14 dkg porcukorral keményre felverjük, majd rákenjük a tésztára és ujjnyi szélesre vágjuk. Sütőpapírral bélelt tepsire tesszük, és 50 fokon több órán keresztül szárítjuk. Akkor készül el, ha a tetején a hab megszilárdul.

Örömteli készülődést kívánok! K. L. M.

MÁR KAPHATÓ PLÉBÁNIÁNK FALINAPTÁRA!

ÓÉVBÚCSÚZTATÓ TÚRA A PILIS-TETŐRE

2024. **december 28-án** egy 14 km-es kör-túrát szervezünk a Pilisbe. Érdeklődni és jelentkezni **Viola Zsolt**nál lehet december 27-én estig (+36 30 228 8042 vagy zsolt.viola@erstealapkezeslo.hu). Mindenkit nagyon sok szeretettel várunk!

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **december 20. péntek:** 17 órától külön gyónási alkalom lesz, amelyen öt atya fog gyóntatni. A gyóntatás alatt Taizé-i imaóra lesz;
- **december 23. hétfő:** az idei utolsó gyertyafényes rorate szentmise templomunkban 6 órától;
- **december 24. kedd:** szenteste: délután **16 órákor** pásztorjáték • **23:30 óra:** énekes, zenés áhítat énekkarunk közreműködésével. *Éjfélkor:* ünnepi éjféli szentmise;
- **december 25. szerda:** Jézus születése, karácsony ünnepe – szentmisék a vasárnapi rend szerint **7:30, 9:30 és 18 órákor**;
- **december 26. csütörtök:** karácsony másodnapja – **8:30 órákor** ünnepi szentmise;
- **december 27. péntek:** szentmise 19 órákor;
- **december 29. vasárnap:** Szent Család vasárnappja, szentmisék a megszokott vasárnapi rend szerint délelőtt **7:30 és 9:30 órákor**, valamint este **18 órákor**.
- **december 31. kedd:** 18 órákor évvégi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;
- **2025. január 1. szerda:** Újév, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe, *parancsolt ünnep* – **9:30 és 18 órákor** mondunk szentmisét;
- **január 3. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 19 órákor a szentmisén Jézus Szívét tiszteljük;
- **január 6. hétfő:** Urunk Megjelenése, Vízkereszt főünnepe, *parancsolt ünnep*, szentmiséink **8:30 és 19 órákor** lesznek, egyben ez a nap az egésznapos szentségimádási napunk is;
- **január 26. vasárnap:** a 9:30 órai misét az e hónapban temetett testvéreinkért mutatjuk be;
- **február 2. vasárnap:** Urunk bemutatásának ünnepe (Gyertyaszentelő Boldogasszony), szentmisék a vasárnapi rend szerint, a 9:30 órai mise elején gyertyaszenteléssel;
- **február 3. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. A szentmisét 19 órákor ma-

gyar hazánkért mutatjuk be, majd a Jézus szíve-litániát énekeljük. A szentmisében Balázs-áldásban részesülhetünk;

- **február 5. péntek:** a hónap elsőpéntekje;
- **február 11. kedd:** a Betegek világnapja;
- **február 23. vasárnap:** a 9:30 órai misét az e hónapban temetett testvéreinkért mutatjuk be, egyben ezen a vasárnap van az országos gyűjtés a katolikus iskolák javára;
- **március 3. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. A szentmisét 19 órákor magyar hazánkért mutatjuk be, majd a Jézus szíve-litániát énekeljük;
- **március 5. szerda:** hamvazószerda, a nagyböjti időszak kezdete, szigorú böjti nap. Szentmise 19 órákor lesz, melynek végén a hamvazás szertartásában részesülhetünk.
- **március 7. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 18:15 órákor keresztút majd 19 órákor szentmise.

HIRDETÉSEK

- **Köszönjük mindazoknak, akik már befizették az idei egyházközségi hozzájárulásukat (egyházi adót).** Év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, banki utalással, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni a hozzájárulást.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja, alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,

Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Maros Pál (M. P.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Schütt Zoltán (Sch. Z.),
Szepesiné Szabó Orsolya és Szepesi Tamás (Sz. Sz. O. & Sz. T.)

Fotók:

Szepesi Annamária, Szepesi Tamás, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

www.szemere-plebania.hu